

prima instanță – I. Chiroșca
instanța de apel – N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

dosarul nr.2rac-87/16

ÎNCHEIERE

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Societății pe Acțiuni „Codru” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Platon Eduard, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Agriprof-G” împotriva Societății pe Acțiuni „Codru” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Agriprof-G”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni din 15 august 2014 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă

La data de 02 decembrie 2013, societatea comercială „Agriprof-G” societate cu răspundere limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Codru” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că SA „Codru”, în calitate de locator și SC „Agriprof-G” SRL, în calitate de locatar, au încheiat contractul de locațiune nr. 07 din 05.03.2010, obiectul contractului constituind suprafața de 50 mp de depozit situat în or. Strășeni, str. A. Mateevici, 14, folosită pentru păstrarea produselor chimice.

Menționează reclamantul că potrivit pct. 1.1 al contractului, locatorul s-a obligat să transmită locatarului în folosință temporară bunurile, iar locatarul s-a obligat să achite în favoarea locatorului chiria și alte plăți prevăzute de contract.

Conform anexei nr. 1 la contract, locatorul a predat, iar locatarul a primit în folosință 50 mp din suprafața de depozit situate pe adresa or. Strășeni, str. Mateevici 14, folosită pentru păstrarea produselor chimice.

Ulterior, prin acordul din 03.03.2012, părțile au decis asupra modificării condițiilor contractuale și anume, pct. 1.3. potrivit căruia, locațiunea a început pe 11.03.2012 și urma să înceteze la 10.03.2013.

Conform pct. 3.3. al contractului, transmiterea-perceperea mărfii destinată păstrării în limitele bunului închiriat de la locatar către locator și invers se va efectua în baza facturilor de expediție sau bonurile de primire-predare cu mențiunea părților în care se va indica denumirea produsului și cantitatea.

Astfel, reclamantul a transmis la păstrare către pîrît produse chimice, denumirea și cantitatea cărora era indicată în facturi, bonuri de primire și de consum, contrasemnate de ambele părți.

Precizează reclamantul că în noaptea din 25 aprilie 2012 spre 26 aprilie 2012 în depozitul situat în or. Strășeni, str. A. Mateevici, 14 a fost săvîrșit un furt, în urma căruia au fost sustrase bunuri (produse de uz fito-sanitar) în sumă de 365 654,98 lei, proprietate a reclamantului.

În procesul inventarierii din 26 aprilie 2012 s-a întocmit lista bunurilor sustrase, denumirea și cantitatea acestora, fapt confirmat prin actul de inventariere întocmit personal și contrasemnat de șefa depozitului Botnaru Tamara Vasile, angajată a pîrîtilui.

În temeiul art.186 alin.5 Cod Penal, la 05 mai 2012 de către CPR Strășeni a fost pornită cauza penală nr.2012338031 pe cazul furtului produselor de uz fitosanitar din depozitul situat în or. Strășeni, str. A. Mateevici, 14.

La 11 martie 2013, Procuratura raională Strășeni a emis ordonanța de suspendare a urmăririi penale din motiv că nu sunt identificate persoanele care pot fi puse sub învinuire.

Conform pct. 4.6. al contractului de locațiune nr. 07 din 05 martie 2012, locatorul poartă răspundere financiară deplină pentru marfa amplasată în limitele bunului arendat în caz de furt și deteriorarea acesteia.

Astfel, la 04 februarie 2013, reclamantul a înaintat pîrîtilui o pretenție privind compensarea pierderilor suferite în sumă totală de 365 654,98 lei. Pîrîtul a refuzat achitarea sumei motivînd că urmărirea penală nu este finalizată.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 01 octombrie 2013, reclamantul a expediat către pîrît o pretenție repetată, prin care a solicitat ca, în termen de 5 zile din momentul primirii pretenției, să fie achitată datoria de 365 654,98 lei. Pîrîtul a refuzat achitarea sumei.

Ca rezultat, susține reclamantul că la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria pîrîtilui față de SC „Agriprof-G” SRL se ridică la suma de 365 654,98 lei și dobînda de întîrziere în sumă de 36 219,88 lei, în total suma de 401 875 lei.

Cere SC „Agriprof-G” SRL, încasarea de la SA „Codru” a datoriei de bază, în mărime de 365 654,98 lei și a dobînzii de întîrziere, în mărime de 36 219,88 lei, în total, 401 875 lei, precum și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 15 august 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, apelul declarat de SC „Agriprof-G” SRL a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 15 august 2014.(f.d. 157-161 V-II).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 iunie 2015 recursul declarat de SC „Agriprof-G” SRL a fost admis, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, apelul declarat de SC „Agriprof-G” SRL a fost admis, s-a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni din 15 august 2014 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii.

La 18 ianuarie 2016, reprezentantul Societății pe Acțiuni „Codru” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Platon Eduard, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Strășeni din 15 august 2014.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, instanța ierarhic inferioară încălcând și aplicând eronat normele de drept material și procedural.

Recurentul reiterează că instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu a apreciat probele prezentate și anexate la materialele cauzei.

Mai mult susține recurentul că instanța de apel eronat a apreciat contractul de locațiune nr. 07 din 05 martie 2010 ca fiind un contract “complex fiind înserat cu elemente atât de contract de locațiune cât și de contract de depozitare”, or contractul sus menționat este un contract dor de locațiune, noțiunea de depozit fiind îndicată doar în p. 1.2, în care se indică despre 50 m.p. suprafața de depozit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul Societății pe Acțiuni „Codru” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Platon Eduard, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de reprezentantul Societății pe Acțiuni „Codru” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Platon Eduard, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Societății pe Acțiuni „Codru” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Platon Eduard, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul Societății pe Acțiuni „Codru” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Platon Eduard, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat